

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 265/2014

z dnia 14 marca 2014 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 642/2010 w sprawie zasad stosowania (należności celne przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 180,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Zgodnie z listą koncesyjną załączoną do Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r., zawartego przez Radę decyzją 94/800/WE ⁽²⁾, Unia Europejska zobowiązała się, w odniesieniu do określonych zbóż, do ustanowienia należności celnej przywozowej na poziomie gwarantującym, że ocłona cena importowa nie jest wyższa niż efektywna cena interwencyjna zwiększona o 55 %.
- (2) W celu wypełnienia tego zobowiązania art. 136 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽³⁾ określał w szczególności, że należność celna przywozowa na określoną liczbę zbóż jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej w chwili przywozu, powiększonej o 55 % i pomniejszonej o cenę importową CIF stosowaną wobec danej przesyłki. W rozporządzeniu Komisji (UE) 642/2010 ⁽⁴⁾ ustanowiono szczegółowe zasady stosowania tego artykułu.
- (3) Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013, które uchyla i zastępuje rozporządzenie (WE) nr 1234/2007, nie zawiera przepisu podobnego do art. 136 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. W odniesieniu do obliczania należności celnych przywozowych dla produktów rolnych art. 180 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 umożliwia Komisji przyjmowanie aktów wykonawczych ustanawiających środki mające na celu spełnienie wymogów określonych, między innymi, w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z Traktatem.
- (4) W celu przestrzegania międzynarodowych zobowiązań Unii należy zawrzeć w rozporządzeniu (UE) nr

642/2010 metodę obliczania należności celnej przywozowej zgodną z listą koncesyjną Unii Europejskiej.

- (5) Artykuł 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 642/2010 przewiduje ustalanie należności celnych przywozowych co piętnaście dni oraz ostatniego dnia roboczego każdego miesiąca w celu ich stosowania w kolejnym okresie piętnastu dni oraz ewentualne dostosowania w trakcie każdego okresu stosowania. Aby uprościć obecną metodę, należy znieść zasadę automatycznego ustalania należności mających zastosowanie na początku każdego piętnastodniowego okresu i stosować wspomniane ustalenie wyłącznie w przypadku, gdy wynik obliczeń różni się od określonej kwoty w stosunku do wyniku, który był podstawą wcześniejszego ustalenia lub kiedy wynik obliczenia wynosi zero.
- (6) W celu uniknięcia spekulacji oraz zapewnienia skutecznego zarządzania tym środkiem należy przewidzieć wejście w życie ustalania należności celnych przywozowych od dnia ich opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (7) Artykuł 2 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 642/2010 przewiduje, że do celów ustalenia i ewentualnego dostosowania nie uwzględnia się dziennych należności celnych przywozowych wykorzystanych do poprzedniego ustalenia. Liczba uwzględnionych dni różni się zatem w zależności od trendów w piętnastodniowym okresie stosowania. W celu zapewnienia stałej liczby uwzględnionych dni równej dziesięciu dniom roboczym należy skreślić wspomniany przepis.
- (8) Artykuł 2 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 642/2010 przewiduje, że cena interwencyjna używana do obliczania należności to cena z miesiąca, w którym dana należność celna przywozowa jest stosowana. Biorąc pod uwagę, iż miesięczne podwyżki ceny interwencyjnej nie są już stosowane od roku gospodarczego 2009/2010 w odniesieniu do pszenicy durum i od roku gospodarczego 2010/2011 w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy i sorgo, a stosowana cena interwencyjna jest stała, należy zmienić ten przepis.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Decyzja Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotycząca zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień, będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994) (Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie zasad stosowania (należności celne przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 187 z 21.7.2010, s. 5).

- (9) Artykuł 2 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 642/2010 przewiduje przy okazji każdego ustalenia lub dostosowania publikację należności w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Biorąc pod uwagę zniesienie dostosowania, należy dostosować ten przepis.
- (10) Artykuł 5 rozporządzenia (UE) nr 642/2010 przewiduje, że reprezentatywne ceny przywózowe CIF w przypadku pszenicy durum są ustalane na podstawie w szczególności notowań giełdy referencyjnej, o której mowa w załączniku III do rozporządzenia, mianowicie Minneapolis Grain Exchange. Ponieważ znaczenie produkcji Stanów Zjednoczonych na rynku światowym pszenicy durum uległo zmianie, giełda ta nie dostarcza już reprezentatywnego i wiarygodnego oszacowania rynku pszenicy durum. Ponadto istnieje zbyt mało źródeł informacji o światowym rynku pszenicy durum lub są one zbyt mało wiarygodne, by móc stanowić podstawę do ustalania należności celnych przywózowych na ten produkt. Wreszcie z dostępnych źródeł wynika, że cena pszenicy durum wysokiej jakości i pszenicy zwyczajnej wysokiej jakości wywożonej do Stanów Zjednoczonych podlega podobnym trendom. W związku z powyższym w odniesieniu do pszenicy durum wysokiej jakości należy zastosować należność obliczoną w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej wysokiej jakości. Ponadto w odniesieniu do pszenicy durum średniej i niskiej jakości należy uwzględnić rabaty związane z jakością mączki.
- (11) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 1006/2011⁽¹⁾ przewiduje się, że skutkiem od dnia 1 stycznia 2012 r., zmiany w kodach CN w odniesieniu do zbóż. Należy zatem dostosować odesłania do kodów CN zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 642/2010 do tych zmian.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 642/2010.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 642/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Niezależnie od stawek należności celnych przywózowych wspólnej taryfy celnej, należności celne przywózowe

produktów objętych kodami CN 1001 11 00, 1001 19 00, ex 1001 91 20 (pszenica zwyczajna do siewu), ex 1001 99 00 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości inna niż do siewu), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 oraz 1007 90 00 są równe cenie interwencyjnej obowiązującej w chwili przywozu, powiększonej o 55 % i pomniejszonej o cenę importową CIF mającą zastosowanie do danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej wspólnej taryfy celnej określonej na podstawie nomenklatury scalonej.

2. Do celów obliczenia należności celnych przywózowych, o których mowa w ust. 1, reprezentatywne ceny importowe CIF ustanawiane są regularnie dla produktów określonych w wymienionym ustępie.

3. Stawki należności celnych taryfy celnej, o których mowa w ust. 1, to stawki obowiązujące w chwili określonej w art. 112 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny) (Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1).”;

- 2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Należności celne przywózowe wymienione w art. 1 ust. 1 Komisja nalicza dziennie.

Ceną interwencyjną używaną do obliczania należności celnej przywózowej jest 101,31 EUR za tonę.

Ceną importową używaną do obliczania należności celnych przywózowych jest dzienna reprezentatywna cena przywózowa CIF, ustalona w sposób określony w art. 5 niniejszego rozporządzenia.

2. Należność celna przywózowa ustalona przez Komisję równa jest średniej należności celnych przywózowych naliczonych w okresie 10 poprzedzających dni roboczych.

Komisja ustala należność celną przywózową, jeśli średnia należności celnych przywózowych naliczonych w okresie 10 poprzedzających dni roboczych różni się o kwotę wyższą niż 5 EUR za tonę od ustalonej należności lub jeśli średnia znowu wynosi zero.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1006/2011 z dnia 27 września 2011 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 282 z 28.10.2011, s. 1).

Przy okazji każdego ustalenia należności celne przywozowe oraz dane wykorzystane do ich naliczenia są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (*).

Ustalone należności celne przywozowe obowiązują od dnia ich opublikowania.

Należności celne przywozowe ustalone zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia należy stosować do dnia wejścia w życie nowego ich ustalenia.

(*) Między ustaleniami dwóch należności celnych elementy uwzględniane przy naliczaniu publikowane są na stronie internetowej Komisji.”;

b) skreśla się ust. 3;

3) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku wysokiej jakości pszenicy zwyczajnej i kukurydzy innej niż do siewu, określonych w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, elementami składowymi określającymi reprezentatywną cenę przywozową CIF wskazaną w art. 1 ust. 2 są:

a) reprezentatywne notowania giełdowe na rynku Stanów Zjednoczonych Ameryki;

b) znane marże handlowe i rabaty związane z tymi notowaniami na rynku Stanów Zjednoczonych Ameryki w dniu notowania;

c) fracht morski i związane z nim koszty na trasie między Stanami Zjednoczonymi Ameryki (Zatoka Meksykańska lub Duluth) a portem w Rotterdamie dla statków o wyporności co najmniej 25 000 ton.”;

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W celu obliczenia elementu, o którym mowa w ust. 1 lit. b), lub odpowiednich notowań FOB, stosuje się marżę w wysokości 14 EUR od tony za pszenicę zwyczajną wysokiej jakości.

4. Reprezentatywna cena przywozowa CIF na pszenicę zwyczajną wysokiej jakości oraz kukurydżę inną niż do siewu stanowi sumę elementów składowych określonych w ust. 1 lit. a), b) i c).

Reprezentatywna cena przywozowa CIF na pszenicę durum wysokiej jakości, pszenicę durum do siewu oraz pszenicę zwyczajną do siewu to cena obliczana w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej wysokiej jakości.

Reprezentatywna cena przywozowa CIF na pszenicę durum średniej jakości oraz na pszenicę durum niskiej jakości to cena obliczana w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej wysokiej jakości, do której stosuje się rabat w wysokości 10 EUR na tonę w przypadku pszenicy durum średniej jakości oraz 30 EUR w przypadku pszenicy durum niskiej jakości.

Reprezentatywna cena przywozowa CIF na sorgo inne niż do siewu, sorgo do siewu objęte kodem CN 1007 10 90, żyto inne niż do siewu, żyto do siewu oraz kukurydżę do siewu objętą kodem CN 1005 10 90 to cena obliczana dla kukurydzy innej niż do siewu.”;

c) skreśla się ust. 5;

4) załączniki II i III zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

Normy klasyfikacji przywożonych produktów

(na podstawie zawartości w masie 12 % wilgoci lub równoważnej)

Produkt	Pszenica zwyczajna i orkisz ⁽¹⁾ , z wyłączeniem mieszanki			Pszenica durum			Kukurydza rogowata
	ex 1001 91 20 i ex 1001 99 00			1001 11 00 i 1001 19 00			
Kod CN							ex 1005 90 00
Jakość ⁽²⁾	Wysoka	Średnia	Niska	Wysoka	Średnia	Niska	
1. Minimalna zawartość białka	14,0	11,5	—	—	—	—	—
2. Minimalny ciężar właściwy kg/hl	77,0	74,0	—	76,0	76,0	—	76,0
3. Maksymalny stopień zanieczyszczenia (Schwarzbesatz)	1,5	1,5	—	1,5	1,5	—	—
4. Minimalna zawartość ziaren szklanych	—	—	—	75,0	62,0	—	95,0
5. Maksymalny wskaźnik flotacji	—	—	—	—	—	—	25,0

⁽¹⁾ Kryteria te obejmują orkisz luskany.⁽²⁾ Stosuje się metody analizy określone w części IV załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1272/2009.

Tolerancje

Dopuszczalne tolerancje	Pszenica zwyczajna/durum	Kukurydza rogowata
Procentowa zawartość białka	– 0,7	—
Ciężar właściwy	– 0,5	– 0,5
Maksymalna procentowa zawartość zanieczyszczeń	+ 0,5	—
Procentowa zawartość ziaren szklanych	– 2,0	– 3,0
Wskaźnik flotacji	—	+ 1,0

»«: nie dotyczy.

ZAŁĄCZNIK III

Giełdy i odmiany wzorcowe

Produkt	Pszemica zwyczajna	Kukurydza
Standard jakości	Wysoka	
Odmiana wzorcowa (typ/klasa) stanowiąca podstawę notowań giełdowych	Hard Red Spring No 2	Yellow Corn No 3
Giełda, na której prowadzone są notowania	Minneapolis Grain Exchange	Chicago Mercantile Exchange"